Autor Guste Santini
Petak, 12 Srpanj 2002 09:52

Citirane naslove je moguće naći u Vjesniku od 12. srpnja 2002. godine na stranicama četiri i osam. Kako je tekstove moguće naći u spomenutoj tiskovini ovom ću se prilikom koncentrirati na komentar ovih dvaju povezanih tekstova bez obzira što jedan potpisuje citirani autor a drugi novinarka Vjesnika.

Prvo. Citirani članci su potvrda mnogih mojih analiza koje su našle mjesto na ovim stranicama. Upornijeg čitaoca upućujem i na moje intervjue koje sam dao u nekoliko zdanjih godina. Jednako i časopis «Ekonomija/Economics» daje obilje dokaza koji osporavaju neoliberalizam u ekonomskoj politici. Neoliberalizam u funkciji razvoja i dramatične dominacije kapitala u odnosu na rad; bogatije dodatno obogaćuje a siromašne osiromašuje. Posljedica je da se jaz svakim danom produbljuje i da nerazvijene zemlje tako postaju vrlo nestabilne, u svakom pogledu. Argentina je trenutno samo najpoznatiji slučaj. Mnoge se zemlje ubrzano «približavaju» Argentini.

Drugo. MMF, WB, WTO su sinonimi za provedbu interesa razvijenih i, nasuprot nekim težnjama da ne bude tako, katalizator tih procesa. Jednom je Kennedy rekao (parafraziram) varaju se bogati da će sačuvati sebe kada se, iz dana u dan, povećava vojska siromašnih i obespravljenih. Razvijeni svijet kome je sve dozvoljeno sugerira i nameće, putem svjetskih institucija, nerazvijenim da kruto primjenjuju nonetaristički instrumentarij.

Treće. Hrvatska je, na žalost, u klubu siromašnih zemalja koja iz dana u dan postaje sve ovisnija. Svjetske instutucije postaju katalizator tih procesa. Jasno da tako nije moralo biti. Susjedna Slovenija je dovoljan argument za sebe i po sebi. Hrvatska ima nedovoljno korištenje kapaciteta. Hrvatska ima armiju nezaposlenih. Hrvatsku socijalnu zbilju spašava siva ekonomija. Kolike li tragedije kad se izjavi da siva ekonomija spašava socijalni mir u zemlji?

Četvrto. Izneseno ukazuje da je Hrvatskoj potreban novi prisup. Postojeća «filozofija» neće dati pozitivni rezultat. Grijeh će se morati ispaštati i o tome nema zbora. Što se prije shvati pravo stanje stvari to će pokora biti blaža. Ipak ne treba imati iluzija da su značajni resursi Hrvatske potrošeni i da ih više nema. Vanjski i unutarnji dug, bankarski sistem, i da dalje ne nabrajam, elementi su ovako žalosnog stanja. Stvari se neće poboljšati već smo, postojećim pristupom, osuđeni da i dalje tonemo. Nema dna koje bi zaustavilo navedena kretanja. Samo svjesna akcija može promjeniti trend.

Peto. Hrvatskoj treba koncepcija i strategija razvoja, koja će se putem primjerenih taktika «pretočiti» u operativnu politiku.

Konačno, sve je to samo ponavljanje mojih misli koje su javno objavljene ali nisu naišle na razumjevanje. Vjerojatno neće ni sada.